

مطالعه‌ی تطبیقی نظام‌های نظارتی

نوشته‌ی: دکتر سید محمد میرمحمدی
عضو هیأت علمی دانشگاه علامه طباطبائی

چکیده:

مقاله‌ی حاضر از پژوهشی تحت عنوان «طراحی ساختار مطلوب نظارت در نظام اداری جمهوری اسلامی ایران» استخراج گردیده است. تحقیق مذکور به راهنمایی جناب آقای دکتر سید مهدی الوانی انجام پذیرفته است. در این تحقیق علاوه بر جست و جوی ویژگی‌های مطلوب ساختار کلان نظارت در میان سازمان‌های نظارتی داخل کشور، ساختار کلان نظارت در چند کشور خارجی نیز مورد بررسی قرار گرفته است.

نوشتار حاضر از بخش مطالعات تطبیقی تحقیق مورد نظر استخراج و در قالب ویژگی‌های مورد مطالعه ارائه می‌گردد.

ضمن طرح یافته‌های حاصل از مطالعه‌ی تطبیقی، الگوی پیشنهادی محقق که با هدف بهینه‌سازی ساختار موجود نظارت در نظام اداری جمهوری اسلامی ایران طراحی شده است، به صورت مدل مفهومی در انتهای مقاله ارائه می‌شود.

مقدمه:

زندگی جمعی و متکی به قانون، لزوم کنترل و نظارت در تمامی جوامع انسانی را محسوس نموده است؛ هر یک از جوامع با توجه به شرایطی که با آن روبرو هستند، به طراحی ساختارهای کنترل و نظارت اقدام نموده‌اند.

صاحب‌نظران سازمان و مدیریت، فرایند کنترل را یکی از اساسی‌ترین و ظاییف مدیریت می‌دانند که حیات سازمان بدان وابسته است. فرایند کنترل و نظارت، بقا و اثربخشی سیستم‌های سازمانی را دربرداشته و به مدیران کمک می‌کند تا اطمینان یابند که تلفیق بهینه‌ای از اهداف تحقق پذیرد.

سیستم‌های کنترلی در سازمان‌های موفق با واقعیت‌های سیاسی، اجتماعی، حقوقی، اقتصادی و فن‌آوری هماهنگی دارد. سیستم برنامه‌ریزی و کنترل مطلوب، مدیران را در شناسایی مشکلات، تهدیدها و پاسخ‌دهی به موقع و اثربخش، توانا می‌سازد.

کنترل مدیریتی، فراگرد هدایت در چارچوب الگوهای مناسب رشد و بهبود فعالیت‌ها در محیطی متغیر و پویا به شمار می‌رود. بحث کنترل سازمانی نمایان‌گر موضوعات اساسی مرتبط با ماهیت انسانی سازمان‌ها و فعالیت‌هایی است که در سطح سازمان انجام می‌گیرد. سیستم‌های کنترلی اگر در سطح عمومی نظام به ویژه در سطح نظام اداری کشورها تشکیل شوند می‌توانند تحقق رسالت‌ها، اهداف و خط‌مشی‌های کلان و عمومی را در پی داشته باشند.

سیستم کنترل و نظارت هر اندازه از اقتدار و توان بیش‌تری برخوردار باشد نظام اداری

و دستگاههای اجرایی کشور برای نیل به اهداف، تضمین بیشتری خواهند داشت.

ویژگی‌های مورد مطالعه:

پژوهشگر برای یافتن ویژگی‌های مورد مطالعه، ابتدا با استفاده از روش دلفی، از برخی خبرگان و صاحب نظران علمی و تجربی نظرخواهی کرده است که نتایج حاصل در قالب هشت ویژگی در نگاره‌ی شماره‌ی ۱ ملاحظه می‌شود.

شماره	ویژگی
۱	رسمیت ساختاری
۲	پیچیدگی ساختاری
۳	تمرکز سیاست‌گذاری در امور نظارتی
۴	عدم تمرکز اجرایی در امور نظارتی
۵	قابلیت‌های حرفه‌ای ساختار نظارتی
۶	برخورداری از نگرش نظام‌گرا
۷	برخورداری از نظارت همگانی
۸	هم‌آهنگی (انسجام ساختاری)

نگاره‌ی شماره‌ی ۱: ویژگی‌های ساختارکلان نظارتی از نظر خبرگان

در یک جامعه‌ی پیچیده که انتظارات مردم از دولت در حال افزایش است، برخورداری از تشکیلات بزرگ و پیچیده دولتی غیرقابل اجتناب است. ولی عمدت‌ترین خطری که سیستم‌های بزرگ و پیچیده دولتی را تهدید می‌کند به طور معمول با واژه بوروکراسی بیان می‌شود.

پاسخ‌گویی سیستم‌های نظارتی سطح کلان در پرتو کارآمدی و اثربخشی آن‌ها مورد توجه قرار می‌گیرد؛ لذا ایجاد تعادل بین پیچیدگی سیستم‌های مورد نظر به همراه اثربخشی آن‌ها، چالشی است که در این تلاش علمی مورد بررسی قرار گرفته است.

تعريف ویژگی‌های مورد بررسی:

۱- رسمیت ساختاری: میزان استاندارد بودن فعالیت‌ها و رفتارهای سازمانی نشان‌دهنده‌ی میزان رسمیت در یک ساختار است. وجود مقررات روشن و ضوابط معین در انجام امور نظارتی تبیین‌کننده میزان رسمیت ساختاری است.^(۱)

۲- پیچیدگی ساختاری: منظور از پیچیدگی ساختاری، میزان تفکیک عمودی یعنی تعداد سلسله مراتب سازمانی و تفکیک افقی یعنی میزان تقسیم کار و پراکندگی واحدها در سطح افقی است. اندازه و حجم ساختارهای نظارتی بر میزان پیچیدگی ساختاری مؤثر است.^(۲)

۳- تمرکز در سیاست‌گذاری امور نظارتی: میزان انسجام یافتنگی سیاست‌ها و خط مشی‌های نظارتی نشان‌دهنده نوعی هم‌آهنگی و وحدت جهت در ادامه‌ی مسیر ساختار نظارتی است.

۴- عدم تمرکز در امور اجرایی نظارت: تقویض اختیار و واگذاری قدرت تصمیم‌گیری در سطوح عملیاتی و میانی تعیین‌کننده میزان وابستگی یا عدم وابستگی واحدهای اجرایی به سازمان‌های مرکزی نظارت‌کننده است.^(۳)

۵- قابلیت‌های حرفه‌ای ساختار نظارتی: منظور از قابلیت‌های حرفه‌ای در ساختار نظارتی، ساختاری است که از خدمت متخصصان و صاحب‌نظران در یک موضوع بهره می‌گیرد و جایگاه تخصصی و حرفه‌ای افراد در ساختار با ماهیت وظایف و مشاغل امور نظارتی ارتباط نزدیک دارد.^(۴)

۶- برخورداری از نگرش نظامگرا: مجموعه‌نگری در امور نظارتی به عنوان یک ویژگی، نشان‌دهنده‌ی میزان ارتباط و انسجام واحدهای نظارتی از حیث نظارت‌های درونی و بیرونی

و نظارت‌های مالی و عملیاتی است.^(۵)

۷- برخورداری از نظارت همگانی: میزان حساسیت جمعی افراد، گروه‌ها، رسانه‌ها، احزاب و تشکل‌ها نسبت به عملکرد دستگاه‌های اجرایی و عمومی کشور تبیین‌کننده میزان نظارت همگانی موجود در ساختار کلان نظارتی است.^(۶)

۸- هم‌آهنگی و انسجام ساختار نظارتی: همسویی در پی‌گیری اهداف، برخورداری از وحدت رویه، وجود یک پارچگی در انجام وظایف نظارتی نشان‌دهنده میزان هم‌آهنگی میان واحدهای نظارتی در ساختار کلان نظارتی است.^(۷)

جامعه آماری تحقیق:

محقق پس از اخذ نظر خبرگان درخصوص ویژگی‌های مورد بررسی، وضعیت ویژگی‌های مورد نظر را در ساختار کلان نظارتی کشورهای زیر جست‌وجو نموده است.

شماره	کشورهای مورد مطالعه
۱	جمهوری خلق چین
۲	جمهوری فدرال آلمان
۳	جمهوری سنگاپور
۴	جمهوری اسلامی پاکستان
۵	جمهوری فرانسه
۶	امپراتوری ژاپن
۷	جمهوری اسلامی ایران

ویژگی نمونه‌های انتخاب شده:

الف) ویژگی نوع حکومت کشورها: از آن جا که ساختار حکومت در جمهوری اسلامی ایران از نوع ریاستی - پارلمانی است، کشورهای جمهوری فدرال آلمان، جمهوری فرانسه، جمهوری اسلامی پاکستان و جمهوری سنگاپور نمونه‌های مناسبی برای تطبیق با ساختار نظارتی جمهوری اسلامی ایران بهشمار می‌آیند.

ب) ویژگی خصوصیات بارز ساختار نظارتی: ساختار نظارتی در جمهوری خلق چین به دلیل تمرکز و اقتدار نسبتاً بالا مورد بررسی قرار گرفته است. علاوه‌بر این ویژگی عضویت کشور چین در آمبودzman آسیایی حائز اهمیت بوده است.

ساختار نظارتی کشور ژاپن به دلیل برخورداری از نظارت همگانی به شکل منحصر به فرد در اجرای کنترل و نظارت اداری مورد توجه قرار گرفته است.

ج) ویژگی‌های فرهنگی: کشورهایی مانند جمهوری اسلامی پاکستان و جمهوری سنگاپور به دلیل روحیه‌ی شرقی حاکم بر این کشورها و نزدیکی فرهنگی با جمهوری اسلامی ایران مورد مطالعه قرار گرفته‌اند.

روش بررسی:

محقق ضمن بررسی تحقیقات انجام گرفته، با استفاده از قوانین اساسی و ساختار حکومتی، ساختار کلان نظارتی کشورهای مورد مطالعه را ترسیم نموده و پس از آن با بهره‌گیری از فن تحلیل محتوا به جست‌وجوی وضعیت هر یک از ویژگی‌های تحقیق در درون ساختارهای کلان نظارتی کشورها پرداخته است. ابتدا خلاصه‌ای از ساختار کلان نظارتی کشورهای نمونه آماری تحقیق بیان می‌شود و پس از آن یافته‌های حاصل از این مطالعه‌ی تطبیقی مطرح می‌گردد.

۱- ساختار کلان نظارتی در کشور ژاپن^(۸)

دولت ملی ژاپن در رابطه با بازررسی (ارزشیابی یا ممیزی) دارای سیستم‌های مختلفی است. فعالیت سازمان‌های اداری قوه‌ی مجریه همان‌گونه که در قانون اساسی این کشور پیش‌بینی شده، مستقیماً زیر نظر قوه‌ی مقننه قرار دارد.

در این کشور یک هیأت بازررسی مستقل از قوای سه‌گانه وجود دارد که اعضای این هیأت توسط دولت و مجلسین منصوب می‌گردند. هیأت مذکور صلاحیت داشتن شعبده‌ی قضایی را نیز دارد و در سطح قوه‌ی مجریه، یک سازمان بازررسی اداری را زیر نظر دارد. در قوای مقننه و قضاییه سازمان‌های مشابه وجود ندارد.

هرگونه تحقیق و تفحص پیرامون اجرای بودجه از طریق وزارت دارایی صورت می‌گیرد و در هر وزارت‌خانه واحدهای بازررسی داخلی و بازررسی در امور ویژه وجود دارند. اغلب شرکت‌های دولتی توسط وزارت‌خانه‌های مربوط تحت کنترل و نظارت قرار می‌گیرند. در این کشور دو نوع بازررسی و نظارت عمده وجود دارد که تقریباً از یک‌دیگر تفکیک شده‌اند و در دو سطح مرکزی و محلی به طور مستقل انجام می‌شوند. این نظارت‌ها عبارتند از: الف) بازررسی و نظارت مالی و ب) بازررسی و نظارت عملیاتی.

در کشور ژاپن تمام بازررسی‌ها به جز بازررسی‌های اداری با بودجه و مسائل مالی سروکار دارند؛ ولی بازررسی اداری بر عملیات مدیریتی و عملکرد دستگاه‌های دولتی تأکید دارد.

در این کشور، دفتر واحدی به نام دفتر بازررسی اداری برای تدوین برنامه‌های نظارتی وجود دارد. این دفتر زیر نظر سازمان مدیریت اداری است. تدوین برنامه‌ها به صورت سالیانه و با توجه به برنامه‌های عمده‌ی دولت، توجه به بهبود امور مالی و مدیریت، توجه به هم‌آهنگی در میان سازمان‌های به هم وابسته و توجه به مشکلات اجتماعی معنکس شده به وسیله‌ی رسانه‌های جمعی و گروهی انجام می‌شود. از نکات برجسته ساختار نظارت در ژاپن، وجود

نظرارت همگانی است؛ از یک سو دفاتر بازرگانی منطقه‌ای و ناحیه‌ای نظرات عامه مردم را اخذ و به ارگان‌های ذیربسط منعکس می‌کنند و از سوی دیگر گزارش‌های بازرگانی در اختیار عموم مردم قرار می‌گیرد.

نوعی هم‌آهنگی و انسجام به مدد وجود جریان ارتباطی و اطلاعاتی نسبی در بین هیأت بازرگانی کشور، سازمان بازرگانی اداری و واحدهای ممیزی داخلی دستگاه‌های دولتی وجود دارد.

۲- ساختار کلان نظارت در کشور پاکستان:^(۹)

واحدهای نظارتی در ساختار کلان نظارت این کشور در سطح قوای سه‌گانه پراکنده‌اند. علاوه بر قوای سه‌گانه، ریس‌جمهور نیز با زیر نظر داشتن دفتر محاسب (آمودزمان) در اعمال کنترل و نظارت دخالت دارد.

وظایف دفتر محاسب به طور عمده عبارتند از: تشخیص، رسیدگی، تحقیق، و چارچوبی پیرامون شکایت‌های دریافت شده، اصلاح و رفع بی‌عدالتی‌هایی که در اثر سوء مدیریت و سوء اداره امور به فردی وارد می‌شود. در ساختار کلان نظارت کشور پاکستان، هر یک از قوای سه‌گانه تعدادی کمیته و کمیسیون‌های نظارتی زیر نظر دارند که امور کنترل و نظارت را از طریق این کمیته‌ها و کمیسیون‌ها پی‌گیری می‌کنند.

در این کشور کمیته‌ی ثابت امور مالی و کمیته‌ی حساب‌های دولتی به عنوان نهادهای نظارتی قوه‌ی عمل می‌کنند؛ علاوه بر این‌ها نمایندگان مجلس نیز نظارت خاص خود را دارند.

قوه‌ی مجریه به ریاست نخست وزیر، واحدهای نظارتی مانند کمیسیون خدمات دولتی پاکستان، دادگاه‌های خدماتی، کمیسیون بازرگانی فدرال و واحدهای بررسی شکایات مردمی را در اختیار دارد. دادگاه تجدید نظر قضایی نیز زیر نظر قوه‌ی قضاییه کشور پاکستان فعالیت می‌کند.

۳- ساختار کلان نظارت در کشور چین:

بر اساس قانون اساسی کشور چین، شورای دولتی این کشور مسؤولیت هدایت و رهبری امور بازرگانی را بر عهده دارد. وزارت بازرگانی چین تحت نظر شورای دولتی این کشور اداره می‌شود. این وزارت به منظور ارتقای مدیریت دولت و افزایش اعتماد و تلاش در میان سازمان‌های اداری، دولت و کارمندان دولت، در اجرای وظایف و پیروی از قوانین و مقررات تشکیل شده است. وزارت بازرگانی بالاترین سازمان اداری بازرگانی کننده در کل کشور محسوب شده و زیر نظر نخست‌وزیر به انجام امور می‌پردازد.

وزیر بازرگانی این کشور عضو شورای دولتی است که به وسیله‌ی نخست‌وزیر پیشنهاد و به وسیله‌ی رئیس جمهور و با تایید کنگره‌ی ملی خلق چین انتخاب می‌گردد. قوای مجریه و قضاییه زیر نظر کنگره‌ی ملی خلق چین اداره می‌شوند و هیچ نوع واحد بازرگانی اداری و اجرایی در قوه‌ی قضاییه و مقننه وجود ندارد.

۴- ساختار کلان نظارت در کشور سنگاپور:

در ساختار نظارتی کشور سنگاپور واحدهای نظارتی در سطح قوه‌ی مجریه و مقننه پراکنده‌اند و هیچ سازمان اجرایی نظارت‌کننده‌ای زیر نظر قوه‌ی قضاییه وجود ندارد. دفتر رسیدگی به تخلفات زیر نظر قوه‌ی مجریه، یگانه مرجع رسیدگی به جرائم و فساد اداری محسوب می‌شود. دفتر مذکور با همکاری دستگاه‌های دولتی و هیأت‌های قانونی، مسؤولیت حفظ تمامیت بخش عمومی و رسیدگی به سهل‌انگاری و اخلال‌گری‌های احتمالی از جانب کارکنان را نیز به عهده دارد.

بخش حسابرسی که یکی از واحدهای نظارتی کشور سنگاپور است، زیر نظر مجلس قرار داشته و به منزله‌ی چشم و گوش مجلس تلقی می‌شود. این مجلس مسؤولیت ارائه‌ی گزارش نقاط ضعف موجود در کنترل مالی و استفاده‌ی بسی‌رویه از منابع را به عهده دارد. این گونه موارد به طور معمول در گزارش سالانه‌ی ممیز کل مشخص شده و به مجلس ارائه

می شود، و به وسیله‌ی کمیته‌ی محاسبات عمومی مورد رسیدگی قرار می‌گیرد. البته مجلس مذکور تشکیلاتی است مستقل و بدون هیچ‌گونه مداخله از جانب وزارت‌خاندها و بخش‌های دیگر براساس قانون حسابرسی، عمل می‌کند.

۵- ساختار کلان نظارت در کشور آلمان:^(۱۲)

قانون اساسی آلمان مهم‌ترین معیار اعمال حکومت محسوب می‌شود. نهادی به نام دادگاه قانون اساسی فدرال، ناظر است که مجلس، دولت و دستگاه قضایی، قانون اساسی را رعایت کنند. این دادگاه به عنوان حافظ قانون اساسی اقدامات سه قوه‌ی مقننه، مجریه و قضاییه را نسبت به مطابقت با قانون اساسی بررسی می‌کند. دادگاه مزبور در جهت حفظ حقوق اساسی شهروندان نیز همت می‌گمارد.

کمیسیون درخواست و شکایت مستقر در قوه‌ی مقننه، مسؤول ارایه‌ی درخواست و شکایت به مجلس منتخب مزدم است.

منظور از درخواست به‌طور عمدۀ ارایه‌ی پیشنهاد به دستگاه قانون‌گذاری است و شکایت، اغلب به عملکرد دستگاه اداری مربوط می‌شود. کمیسیون درخواست و شکایت مجلس نه تنها مانند سایر کمیسیون‌های مجلس حق دارد که اعضای دولت فدرال را فرا خواند، بلکه می‌تواند از دولت و نهادهای اجرایی اطلاعات و مدارک مورد نیاز را بخواهد و شهادت کارشناسان و گواهان را بشنود و آن نهادها را مورد بازرسی قرار دهد.

کمیسیون‌های تحقیق از ابزارهای دیگر کنترل و نظارت قوه‌ی مقننه بر قوه‌ی مجریه به شمار می‌رود. این کمیسیون‌ها هنگامی تشکیل می‌شوند که رسوایی یا اتفاق مهمی روی داده باشد.

کمیسیون‌های بررسی در قوه‌ی مجریه علاوه‌بر نمایندگان مجلس کارشناسان را نیز در خود جای داده است. این کمیسیون وظیفه دارد تا اطلاعات مورد نیاز مسائل مسیم را جمع‌آوری نموده و زمینه‌ی تصمیم‌گیری مجلس را برای درازمدت فراهم نماید.

در ساختار نظارتی کشور آلمان، نظارت قوه‌ی مقننه بر ارتش از طریق یک نماینده انجام می‌شود. نماینده‌ی مجلس وکیل مردم است و از حقوق شهروندان در مقابل این نهاد صیانت می‌کند. دخالت این نماینده هنگامی صورت می‌گیرد که حقوق اساسی سربازان یا مقررات داخلی نیروهای مسلح زیر پا گذاشته شده باشد.

دیوان محاسبات، نهاد نظارت‌کننده‌ای است که در قوه‌ی مجریه قرار دارد. دیوان محاسبات فدرال بر درآمدها و هزینه‌های تمامی اداره‌ها و مؤسسه‌های فدرال و سایر مؤسسه‌هایی که به نوعی از کمک دولت بهره‌مند می‌شوند نظارت دارد. این نهاد علاوه‌بر بررسی مقررات هزینه کردن اعتبارات، بر مصرف بهینه‌ی بودجه نیز نظارت دارد.

هنگام بروز اختلاف بین شهروندان و قوه‌ی مجریه صلاحیت رسیدگی با دادگاه‌های اداری است. این دادگاه‌ها در صورت از بین رفتن حقوق شهروندان بر اثر اقدام نهادهای اداری از آن‌ها به طور قانونی حمایت می‌کنند. صلاحیت رسیدگی به اختلاف‌های مالیاتی بین شهروندان و اداره‌های دارایی به عهده‌ی دادگاه‌های مالیاتی است.

دادگاه‌های کار، هنگام بروز اختلاف‌های کاری ناشی از قرارداد بین کارفرمايان و کارگران وارد عمل می‌شوند؛ این دادگاه‌ها به جز اختلاف‌های ناشی از روابط کار، به مسائلی مانند حقوق شورای کارگری، اختلاف بین اتحادیه‌های کارگری و کارفرمايی و قراردادهای دسته‌جمعی و قانونی بودن اعتصاب‌ها رسیدگی می‌کنند.

۶- ساختار کلان نظارت در کشور فرانسه:

در ساختار نظارتی کشور فرانسه، سازمان‌های نظارتی در سطح قوای سه‌گانه حضور دارند. نظارت اداری و فنی به وسیله‌ی قوه‌ی مجریه بر نظام اداری اعمال می‌شود. دیوان محاسبات در چارچوب قوه‌ی مجریه انجام وظیفه نموده و گزارش آن به‌طور سالانه منتشر می‌شود. مردم از این طریق در جریان مسائل و مشکلات مربوط به بودجه و مدیریت خدمات دولتی قرار می‌گیرند.

دفتر مقام میانجی یا آمبودzman فرانسه زیر نظر مجلس نظارت می‌کند. اگرچه دفتر مقام میانجی با الهام از وظایف دفتری مشابه در کشور سوئد ایجاد شده، اما دارای خصوصیات ویژه‌ای است. دفتر مذکور به عنوان مرکزی برای دریافت شکایت‌های متعدد نیز عمل می‌کند. دادگاه‌های اداری از جمله‌ی دستگاه‌های نظارتی کشور فرانسه به شمار می‌روند. این دادگاه‌ها زمینه‌ی بررسی نحوه‌ی عملکرد دستگاه‌های اداری و اجرایی کشور را فراهم آورده و مردم نیز می‌توانند در مواردی که احکام یا اقدامات دستگاه‌های اجرایی موجب ضرر و زیان گردد، ادعای خسارت کنند. البته دادگاه‌های فوق نسبت به شکایت‌های اداری حساسیت چندانی نشان نمی‌دهند.

۷- ساختار کلان نظارت در جمهوری اسلامی ایران (۱۴)

در جمهوری اسلامی ایران واحدهای نظارتی در سطح سه قوه پراکنده‌اند. در قوه‌ی مقننه دیوان محاسبات بر نحوه‌ی عملکرد بودجه در دستگاه‌های اجرایی نظارت دارد. کمیسیون اصول ۸۸ و ۹۰ قانون اساسی در مجلس شورای اسلامی به‌طور دائم به شکایت‌های رسیده از طرف افراد حقیقی و حقوقی رسیدگی نموده و در موقع مورد نیاز به بازرگانی و تحقیق در دستگاه‌های اجرایی نیز می‌پردازند. در قوه‌ی مقننه همچنین گروه‌های تحقیق و تفحص نیز در موقع لزوم تشکیل می‌گردد و ضمن بررسی شکایت‌ها و موارد حاد، مردم را در جریان گزارش بازرگانی خود قرار می‌دهند.

در قوه‌ی مجریه، واحدهای نظارتی مانند سازمان حسابرسی، سازمان تعزیرات حکومتی، ذیحسابی‌های وزارت امور اقتصادی و دارایی، سازمان برنامه و بودجه و سازمان امور اداری و استخدامی فعالیت دارند. هر یک از واحدهای نظارتی بنا به وظیفه‌ای که قانون برای آن‌ها مشخص نموده است، اقدامات کنترلی خویش را دنبال می‌کنند. دستگاه‌های نظارتی در قوه‌ی مجریه علاوه‌بر دستگاه‌های اجرایی مستقر در قوه‌ی مجریه به کنترل و بازرگانی شرکت‌های دولتی نیز می‌پردازند.

هیأت پی‌گیری و نظارت بر قانون اساسی زیر نظر رئیس جمهور و در ارتباط با اجرای قانون اساسی فعالیت می‌کند.

در قوهی قضاییه، عمده‌ترین واحدهای نظارتی عبارتنداز: دیوان عدالت اداری و سازمان بازرگانی کل کشور. دیوان عدالت اداری به موجب قانون وظیفه‌ی رسیدگی به شکایات‌های عامه مردم از دستگاه‌های اجرایی و دولتی را به عهده دارد. از این طریق از اقدام‌های خلاف قانون دستگاه‌های اجرایی به نفع عامه مردم جلوگیری می‌کند.

سازمان بازرگانی کل کشور که زیر نظر قوهی قضاییه فعالیت می‌کند صلاحیت رسیدگی به شکایات و بازرگانی کلیدی دستگاه‌های دولتی کشور را دارد و دستگاه‌های اجرایی را از نظر حسن جریان امور و اجرای قوانین و مقررات، مورد بازرگانی قرار می‌دهد.

یافته‌های حاصل از مطالعات تطبیقی کشورها:

الف) مقایسه‌ی سازمان‌های نظارتی کشورهای مورد مطالعه: خلاصه‌ای از اطلاعات به دست آمده از کشورهای مورد مطالعه در نگاره‌ی شماره‌ی ۳ ملاحظه می‌شود. در این نگاره سازمان‌های عمده‌ی نظارتی هر کشور، نشان‌دهنده‌ی دستگاه‌های نظارتی درون هر یک از سه قوه به صورت تفکیکی است. وضعیت هر یک از کشورها با توجه به ویژگی‌های هشتگانه مورد مطالعه در این جدول معین شده است.

ب) یافته‌های حاصل از تطبیق کشورهای مورد مطالعه: تابع حاصل از مطالعه‌ی تطبیقی که با توجه به متغیرهای هشتگانه در بررسی ساختار کلان نظارتی کشورهای مورد مطالعه به دست آمده، به صورت اجمالی در نگاره‌ی شماره‌ی ۴ ملاحظه می‌شود. لازم به ذکر است ویژگی‌های مورد مطالعه به صورت نسبی و در هفت کشور مورد بررسی و گردآوری شده است.

نگاره شماره ۳: مقایسه سازمان‌های نظارتی کشورهای موردنظر از

ادامهی نگاره‌ی شماره‌ی ۳: مقایسه سازمان‌های نظامی کشورهای مورد مطالعه

ادمهی نگاره‌ی شماره‌ی ۳: مفاسد سازمان‌های نظارتی کشورهای مورد مطالعه

شماره	یافته‌های تحقیق تطبیقی
۱	وجود رسمیت ساختاری به دلیل شفاف بودن قوانین و مقررات و استانداردهای کاری در تمامی کشورهای مورد مطالعه.
۲	برخورداری از سیستم تمرکز در سیاست‌گذاری به عنوان یک ابزار قوی در جهت ایجاد هم‌آهنگی در ساختاری کلان نظارتی.
۳	برخورداری از سیستم عدم تمرکز در اجرای امور نظارتی در جهت تسريع جریان کنترل و نظارت با توزیع اختیارات و مسؤولیت‌ها.
۴	برخورداری از قابلیت‌های حرفة‌ای در ساختار کلان نظارتی. البته این ویژگی در اغلب کشورهای مورد مطالعه به صورت نسبی مشاهده می‌شود.
۵	برخورداری از سیستم نظارت همگانی به منظور استفاده از نظرات عامه مردم، جناح‌های سیاسی، رسانه‌های ارتباط جمعی و احزاب در امور نظارتی.
۶	وجود نگرش نظام‌گرا در ابعاد بازرگانی و کنترل درونی و بیرونی و مالی - عملیاتی.
۷	وجود پیچیدگی ساختاری متوسط در ساختار کلان نظارتی که نشان‌دهنده ساختارهای کوچک و کارآمد نظارت و کنترل است.
۸	وجود هم‌آهنگی در بین سازمان‌های نظارتی هر یک از کشورهای مورد مطالعه و انسجام ساختاری بالا در دسترسی به اهداف.

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

مطالعات میدانی انجام شده برای شناخت ساختار کلان نظارت در نظام اداری جمهوری اسلامی ایران زمینه‌ی تعیین اولویت ویژگی‌های مورد مطالعه را فراهم نمود. با استفاده از «تحلیل واریانس فریدمن»، ویژگی‌های هشت‌گانه تحقیق رتبه‌بندی شد، که از این میان ویژگی هم‌آهنگی از اولویت اول برخوردار شد. به این ترتیب، ویژگی هم‌آهنگی به عنوان متغیر غالب در طراحی مدل مدنظر قرار گرفت و الگوی پیشنهادی با محور قرار گرفتن ویژگی هم‌آهنگی مطرح شد، است.

براساس پژوهش تطبیقی انجام پذیرفته در کشورهای مورد مطالعه و نتایج حاصل مطالعات میدانی داخل کشور، لحاظ کردن متغیر غالب هم‌آهنگی، حضور سایر ویژگی‌ها تأمین می‌نماید.

هدف این پژوهش جستجو برای یافتن مدلی فراگیر است که بتواند در نظام اداری جمهوری اسلامی ایران جایگاه هر یک از سازمان‌های نظارتی را معین نموده و ارتباط آن‌ها را با یک‌دیگر برقرار نماید. لذا با توجه به وجود فلسفه‌ی تفکیک مطلق قوا با تکیه بر دست‌آوردهای این پژوهش و به کارگیری مدل پیشنهادی تحقیق، علی‌رغم وجود تفکیک قوا، زمینه‌ی همکاری سه قوه فراهم می‌آید.

الگوی پیشنهادی مناسب

مدل پیشنهادی تحقیق که مبتنی بر ویژگی‌های مورد مطالعه و یافته‌های حاصل از مطالعات تطبیقی و مطالعات میدانی انجام پذیرفته در داخل کشور است، مدلی فراگیر در جهت تبیین ساختار روابط در سیستم کلان نظارت محسوب می‌شود. نحوه‌ی حضور ویژگی‌های مورد

مطالعه در مدل پیشنهادی تحقیق مشاهده می‌شود. در این مدل متغیر هم‌آهنگی بین سه قوه در جهت انجام امور نظارتی با در نظر گرفتن شورای عالی نظارتی تأمین می‌شود. این شورا از جهت هم‌آهنگی در امور اجرایی و سیاست‌گذاری تمرکز، وحدت جهت مورد انتظار را تأمین می‌نماید. شوراهای هم‌آهنگی امور نظارتی که در درون هر یک از سه قوه پیش‌بینی شده‌اند در گام اول، هم‌آهنگی‌های درون قوه‌ای را به وجود می‌آورند و در گام بعدی مراجع مناسبی برای ارتباط با شورای عالی هم‌آهنگی در سطح فراتر از سه قوه هستند. پژوهشگران، عدم تمرکز در امور اجرایی و تمرکز در سیاست‌گذاری، در ویژگی‌های نگرش نظام‌گرا، عدم ارجاع امور اجرایی و فراغوا تأمین می‌شود.

در مدل ارایه شده، ارتباط چند جانبه ساختار کلان نظارت ترسیم شده است. ارتباط بین قوای سه‌گانه، ارتباط بین واحدهای نظارتی دو قوه‌ی مقننه و قضاییه با دستگاه‌های اجرایی و مستقر در قوه‌ی مجریه، ارتباط واحدهای نظارتی قوه‌ی مجریه با دستگاه‌های اجرایی و شرکت‌های دولتی، ارتباط مردم، شوراهای اسلامی، جناح‌های سیاسی و رسانه‌های گروهی با قوای سه‌گانه و ساختار کلان نظارت تیز به طور مشخص تبیین شده است.

همان‌گونه که در مدل ملاحظه می‌شود مرجع هم‌آهنگی و انسجام‌بخشی ساختار کلان نظارت در جمهوری اسلامی ایران، شورای عالی نظارتی است که زیر نظر مقام معظم رهبری و فراتر از قوای سه‌گانه با ترکیب وظایف و اعضای مشخص در جهت نیل به اهداف نظارتی انجام وظیفه می‌نماید.

مداس درگان

مقام معظم رهبری

قروه قضايیه

قروه مجریه

قروه مقتنه

وچن شرمنس مصالحت نظام

شورای مجلس

شورای معاونک امور نظاری

شورای محظوظ

شورای معاونک امور نظاری

کمیته اصلی

هیئت وزیری

دادگاه

جمهوری اسلامی افغانستان

دیوان عالی

دیوان عالی کشور

رساله اخراجی اعوام

شوراده اسلام

لطفاً

اندیشان

مردم

لطفاً

اندیشان

شورای اسلام

پی‌نوشت‌ها:

1. Stephen P. Robbins, *Organization Theory*, 2nd Ed. Prentic-Hall, U.S.A: 1987, p. 23.
2. "I bid.", p. 26.
3. Stephen P. Robbins. Opcit., p. 29.
4. Richard L. Daft. *Organization Theory and Design*, 4th Ed., U.S.A: West Publishing Co., 1992, p. 12.
5. محمد جواد عاصمی‌پور. نظارت از دیدگاه نظری و ارزیابی عملکرد دولت جمهوری اسلامی ایران؛ مجموعه مقالات نخستین همایش علمی و پژوهشی نظارت و بازرگانی در کشور، چاپ اول، تهران: سازمان بازرگانی کل کشور، ۱۳۷۶، ص ۲۷۷.
6. سید محمد هاشمی. حقوق اساسی جمهوری اسلامی ایران. جلد دوم، چاپ دوم، قم: مجتمع آموزش عالی قم، ۱۳۷۴، ص ۹۵.
7. Richard L. Daft, OP.Cit., p. 12.
8. سازمان امور اداری و استخدامی کشور، «اداره‌ی امور عمومی در ژاپن». تهران: مرکز مطالعات و پژوهش‌های اداری، ش. ۲۲، ۱۳۶۴، ص ۱۷.
9. سازمان امور اداری و استخدامی کشور. «نظام اداری و اجرایی پاکستان». تهران: مرکز مطالعات و پژوهش‌های اداری، ش. ۶۴ و ۶۵، ۱۳۶۷، ص ۲۱.
10. سازمان امور اداری و استخدامی کشور. «نگرشی بر ساختار تشکیلاتی و نظام آموزشی چین». تهران: مرکز مطالعات و پژوهش‌های اداری، ش. ۸۴، ۱۳۶۹، ص ۲۸.

۱۱. سازمان امور اداری و استخدامی کشور. «معرفی ساختار اداری کشورهای اندونزی». سنگاپور، سوئل. تهران: مرکز مطالعات و پژوهش‌های اداری، ش. ۸۶، ۱۳۶۹، ص. ۴۲.

۱۲. از منابع زیر اقتباس شده است:

- قانون اساسی آلمان.

- Kappler, Arno and etal , Facts About Germany, Germany: 1996. p. 162.

- Horst Potzsch: Die deutsche Demokratie, Bundeszentrale fur Politische Billdung, 1997, pp. 30-76.

۱۳. قانون اساسی فرانسه.

۱۴. از منابع زیر اقتباس شده است:

- قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، مصوب ۱۳۶۸.

- سیدمحمد هاشمی، همان، صفحه ۲۱۱.